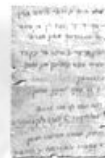

רצוי נחמן

הילולת מורינו רבי ישראל בער אודסר זצ"ל, ביום א' (ח"י חשוון)

וירא

*** מתוך ספר לקוטי הלכות *
יחיד למועד אשוב אליך בעת
חיה ולשרה בן ...**

זה בחינת בטול הזמנים שלמועד שהוא לשנה האחרת העת הזאת שעמדו בו באותו היום הכל אחד בחינת למועד אשוב אליך בעת חיה, הינו למועד שהוא לשנה הבאה הוא בעת חיה שהוא עת ההוא של היום הזה, כי הכל אחד לשנה הבאה וליום הזה, כי אין שום זמן כלל באמת ובבחינה זאת ולשרה בן, כי הולדת יצחק שהוא הראשון שולד בקדשת ישראל הולדתו בבחינה זאת בבחינת למעלה מהזמן.

נמצא, שישראל הם בבחינת למעלה מהזמן. אבל העברים אמות העולם הם בבחינת תחת הזמן, כי הם משקעים בכל התאוות והבל העולם הזה שכלם הם תחת הזמן. ועין בלקוטי תנינא סימן סא (הלכות מילה ד' - אות טז).

יחכו ואנכי עפר ואפר

שומר אברהם אבינו, שהוא בחינת שפלות שעל ידי זה זכו ישראל לעפר פסוי, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה יז), כי עקר תקון הנפש על ידי שפלות (הלכות שחיטה ג' - אות ד').

יחכו ואנכי עפר ואפר

כי אברהם רצה להתפלל על סדום להצילם על ידי שיגלה הטוב הנסתר בהם. ועל כן היה מחפש ומבקש אחר הטוב, כמו שכתוב שם בפרשה: אולי יש חמשים צדיקים וכו' ומצאן שם שלשים וכו'. על כן מחמת שרצה לברר הטוב מהרע, דהינו האמת מהשקר, על כן הקדים לומר: ואנכי עפר ואפר, שהשים עצמו בעפר,

דהינו שקשר עצמו לבחינת השרש והתכלית של כל דבר שהוא בחינת עפר, שעל ידי זה מתגלה האמת מן השקר. כי עקר התקון שיקשר עצמו לשרש האמת, הוא על ידי בחינת עפר ממש, דהינו שיבטל עצמו בתכלית הבטול והיהוה בעיני עצמו בעפר ואפר, בבחינת יופשי בעפר לכל תהיה, דהינו שיבטל עצמו מכל וכל באלו אין לו שום הרגשה ושום ישות ויקשר עצמו רק להשרש ששם הכל אחד שמשם בחינת עפר דקדשה שהוא בחינת עצם האמת, ועל ידי זה נכנע השקר ונתגלה האמת (הלכות סימני בהמה וחיה טהורה ד' - אות כ"ח).

כו גם אנכי ידעתי ...

עקר האמת לאמתו אי אפשר לזכות ביום א' נקי ונגמרי מכל התאוות, והעקר מתאנה הכללית שהיא תאנת משגל וזה שאמר השם יתברך לאבימלך: גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת, ואמרו רבותינו ז"ל: אבל נקיון פנים אין כאן, כי אם היית נקי בפנים, דהינו שלא היית בעל תאוה פנה בהאי לא היית בא למכשול פנה, ולבסוף אתה טוען "הגוי גם צדיק תהרג" ואתה אומר "בתם לבבי ובנקיון פני עשיתי זאת" באלו אתה איש צדיק ואמת, רק אברהם רמה אותך עד אשר כמעט באת למכשול גדול על ידי ובאמת אברהם אבינו אינו חייב בזה כלל כי עשה כהגן כי שרי להו לצדיקים לסגוים ברמאותא עם רמאי נמוטר להם לצדיקים להתנהג ברמאות עם רמאים, בפרט שבוה לא היה שום רמאות, כי ירא לומר אשתו הוא שלא יתרגמהו מאחר שראה שהם בעל תאוות באלו, שתכף שאלו אותו על עסקי אשתו.

זה שאמר השם יתברך לאבימלך: גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך וגו', כי לא התכוננת לאסור אשת איש, אבל נקיון פנים אין כאן, ומאחר שאנתה בעל תאוה כל כך, על כן כמעט שנשית מדרך האמת לגמרי והיית בא לעבר על אסור

סיפור ההתקרבות

אבא היה סבור, כי בודאי אשמע בקולו כשיאמר לי לעזוב את חסידות ברסלב, שכן אהבה גדולה הייתה שריתה בינינו. אמר לי: אמנם אני קרליני, אבל אתה תוכל לבחור כל חסידות שהיא, בבקשה ממך, רק לא חסידות ברסלב! אבל אני, לאחר שראיתי כי הקדוש ברוך הוא סבב סבות באלו, שהזמין אותנו לפונדק אחד בארץ פלא כזה, וראיתי כבר את האור הגדול, והרגשתי גדל רפואת וטובת הנפש, שאין לשער שהיה לי מזה, אמרתי לו: אבא, אין אני יכול לגלות לך את כל לבי, אבל זאת תדע, שבענין זה לא תשפיע עלי כלל! והיה הדבר קשה מאד בעיני, כי בכל ימי חיי לא המריתי את פיו בשום דבר קל, כי בפדתינו מאד, ובחוד שהיה סגירתו, אבל בענין זה אמרתי לו, לא אוכל לשמע בקולו.

משראת דבר כזה, אמר בלבו: אם כן, העולם צודק! וקבל יותר התנגדות, כי ראה שזה דבר נורא. הוא נסה לדבר אתי ולשדלני בטוב וברע, ולא הועיל. ואני הייתי אז חתן משדך. ואבא אמר, שהוא מכרח לצאת למלחמה על כך, וכי הוא ידחה אותי מלהיות בנו, ולא ישיא לי אשה ולא ידאג לי, ויציאני מביתו.

אבל אמי אמרה: הרי הוא בנו, ואנו צריכים ...
החמש מעבר לחץ

אשת-איש; רק "ואחשך גם אנכי אותך מחטול", כי השם יתברך מרחם על האדם שחפץ באמת רק שטועה את עצמו, ועל כן מרמז לו השם יתברך בדרךיו הנעלמים שישב מטעותו, אבל על כל פנים אתה צריך לשום אל לך שאיך נקי בפנים ובשביל זה באת לטעות כזה על ידי האמת שלך (הלכות ריבית ה' - אות ל"ד לפי אוצר היראה - אמת ואמתה, אות ל"א).

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב, יו.)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

סיפור ההתקרבות

👑 (המשך הסיפור) ... ואנו צריכים לסבל ומה יהיה אם יתע לאבי הכלה? כי הלא טבריא וצפת קרובות זו לזו, בודאי ישמעו על כך, וכך היה נטוש ריב במשפחה על כך, ובשבת עמד אבי וגרשני מן הבית. התישבותי בבית-הכנסת שעל-יד ביתו של ר' ישראל, זכרוננו לברכה.

👑 אבא, שהיה סג"ה, היה יושב בית, ואילו אמא הייתה הולכת לגדול תורה, והלכה גם לר' מרדכי סלונים, שאהבני אהבת נפש כל ימי חייו, כי הייתי לומד אצלו משניות וזוהר, ולכן הלכה אליו להנעץ עמו מה לעשות עמי. אמר לה, שאבא צודק ויש לנסות כל מיני תחבולות כדי להרחיקני מחסידות זו. ואמר על חסידות ברסלב, שיש פה פח משיכה, שאם נתפסים לה, שוב אי אפשר לצאת ממנה. כששמעה אמא דבר זה, נפל עליה פחד גדול. אמר לה ר' מרדכי, שעצתו שתלך לר' ישראל עצמו ותספר לו את מר-לבה, שהיא ובעלה אנשים שבורים ורצוצים, ולכן יעשה להם טובה ויגרש אותי מביתו.

👑 כשנכנסה לביתו, ולבה היה מר מאד, השתקחה לפניו בפשוט ידים ורגלים ובכתה בכי תמרורים, כבוכה על המת, וספרה לו את כל צרת לבה. אמרה: הרי אתה יהודי כשר, רחם עלינו, כי זה פקוח נפש ממש! הרחוק אותו ואל ילמד עמך! האזין ר' ישראל לדבריה בסבלנות רבה, והרי הוא ידע יפה שיש בינינו קשר כזה, שאפלו יבואו כל מלכי מזרח ומערב, לא יוכלו להפריד בינינו. אמר לה: אני איני מגרש שום יהודי מביתו, אם רצונכם לשמע עצה טובה של ידיד, הניחוחו לנפשו ואל תפריעו לו והניחו את הענין ...

קיום התורה

👏 מי שבקי היטב בתורתו ובשיחותיו הקדושות ראוי לו למצא כל שיחת העולם בתוך תורתו הקדושה, ואין שום ענין בעולם שלא יכול למצא בתוך תורתו. (שיחות הר"ן ר"ד)

את כל

היולדת פני ישועה אכא 9091 א צ"ל מא 01

לראות באב"י הנחל

= אמונת חכמים (חלק ח') =

👏 ... ר' ישראל ברח את אחד שיזכה להתקרב לרבונו במסירות נפש, ופעם קרה, שביום שבת רצה אותו אחד ללכת לבקר את ר' ישראל אבל אשתו התנגדה לכך, והחבר הלך לתפלת מנחה ואחר-כך שם פעמיו לר' ישראל ללא ידיעתה. כשהגיע החבר בלית כמה מהחברים, נתן ר' ישראל שלום לכלם והתחיל להשתעשע עם האיש הזה במיוחד הזכיר את שמו כמה פעמים בחביבות, כמרמז שעשה לו נחת גדול. והיה מוכן שהעקר הוא לשבר מניעות ולהתקרב במסירות נפש ואו גורמים ביותר נחת רוח, כמו שאמר ר' נתן לבנו ר' יצחק: "אני מעדיף שתבוא אלי פעם ברבע שנה עם מניעות כאלו, משתבוא כל שבוע בלי מניעות" (עלים לתרופה סז).

👏 לאחד שהרגיש שר' ישראל חפץ שישאיר אותו אולם היה קשה לו להתגבר על מניעותיו, אמר לו ר' ישראל: "בנדאי, צריכים להיות בבית". והאיש הצטרע ואמר לו שהוא גם רוצה להיות עם הצדיק (והינו עם רוחו של רבונו שנמצאת אצל ר' ישראל), אז ר' ישראל אמר לו שהעקר הוא לעשות ולקיים.

👏 בתקופת ניסן תשנ"ג, בשרי ישראל היה במצב בריאותי מסכן מאד, המשפחה הביאה אותו לבית החולים וחשבו חס ושלום שזה הסוף. ספר ר' ישראל, שחלם שנשמתו יצאה מגופו (וזה היה אמתי, ופעם אמר שחור מעולם העליון) וראה את רבנו הקדוש טוען עם השם יתברך: "רבונו של עולם, אני צריך את האיש הזה עוד זמן רב", והשם יתברך החזיר לו את נשמתו. וקצת לפני שהביאנו לבית החולים דבר מהסתלקותו - שזה הסוף שלו, ואחד טען אתו שאי אפשר, כי כתוב בפתק "ועליך אמרתי וכו'", והרי ר' ישראל אמר, שמזה מוכן שיחיה עד ביאת משיח, ור' ישראל אמר וכו'. ואמר שרוצה להיות קבור בטבריה ליד ר' ישראל קרדונו, ושיטבלו אותו ביפנותי לאחד הסתלקותו, ולשמר הגוף שלו וכו'... הוא גם הזכיר שדברי שכיב מרע ככתובים וכמסוריים, ובקש שלא יכתבו על מצבתו לא 'רבי' ולא שום שבה, ואחד שאל אותו אם לכתב 'ברסלב', ור' ישראל חשב קצת וענה: "לא, אולי לא זכיתי איזה לילה לקום חצות, אז לא לכתב".

👏 שבעל-פה. כן תעורנו ברחמיך הרבים ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. שזוכה ללמד תורה שפכתב ותורה שבעל-פה יומם ולילה:

● רבותו של עולם, וכונו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר על השנה, שנוכל לנהד שנה מעיינינו ללמד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים לעסק בהם לשמה. "קומי רבי בלילה לראש אשמרות". ועל ידי זה ימשך עלינו חוט של חסד. "יומם וצנה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי".

● ותעור לנו על ידי זה שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול זמרה ונגון משום אדם שבעולם, ואפילו הקולות הפגומים הבאים מצפריים האחרות בפה, אל יזא להם כח להזיק אותנו לבלבל אותנו מעבודתנו חס ושלום, רק התן לנו כח להעלותם ולבררם ולהקייםם להחזירם אל הקדושה, ותקים את סבת הוד הנפלת. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ג')

עצות ותפילות

תלמוד תורה ו-ו

תורה ותפלה הם מחוקים זה את זה ומאירין זה לזה (ל"מ, סימן ב').

על-ידי למוד גמרא בלילה, חוט של חסד נמשך עליו ונצול ממחשבות שלא לשמה, ועל-ידי זה מתקן קול הנגינה שלא יזיק לו שמיעת קול נגינה דסטרא אחרא שמזקת הרבה מאד לעבודת הבורא יתברך, חוכה להקים הנגינה דקדושה שיוכל לדבק את עצמו להשם יתברך על-ידי זמירות ונגונים, ועל-ידי זה מקימין ומעלין מלכות דקדושה, חוכין להתנשאות ויכול למשל בכל מה שירצה. גם יכולין לזכות לבחינת נבואה (שם, סימן ג').

● ... ותעור לנו לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. וכשם שמסתת תורתך הקדושה למשה עבדך, וביום למדת עמו תורה שפכתב, ובלילה תורה